

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyílttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

Biró Pál
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor,
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
térmeték szerint egy négyzet centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

A kivándorlásról.

— Tisztviselők. — Tagosítások. —
Írta: Demeter János.

— márc. 24.

A kivándorlás egyik oka, mi tagadás, ez is: a parasztek urakat cseréltek, s az új urak nem atyái a népnek, nem részesítik azon gondosságban és oltalomban, mely pedig patriotikus fajszeretéből és érdekből is kötelességük volna. Az urbéri viszonyokkal, mintha minden kapocs, minden száll, mely őket egymáshoz fűzte — megszakadt, megszűnt volna. Már pedig igaz az, hogy mindenki a maga kárán tanul legjobban, hisz a közmondás szerint: „maga kárán tanul a magyar“ hát mi is a mi hibáinkból tanuljunk s ezentúl igyekezzünk jobban és lelkiismeretesebben kezelni, istápolni, tanácsainkkal támogatni, védeni, óvni a népet amely ami támogatásunkat, gondviselő örködésünket nemcsak várja, hanem igényli is. Nincsen élet ott a hol áldozat nincsen de szeretet sincs a hideg szívekben; már pedig az ember csak szívével érdemelhet ki az ember nevet. Tehát tennünk kell mielőbb, felkarolni a népet, segíteni szóval és tettel. Mert hisz mi is volt más eddig a parasztagzda, mint egy állandóan mostoha és beteg gyermeke e hazának. Mit használ neki a legteljesebb mezőgazdasági technika: mit használ neki az általános jogegyenlőség, mikor nincs gondoskodva oly jogrendről, amely gondosan tekintetbe veszi az ő ügykörének természetét is így biztosítja ennek a nagy osztálynak lételemét. Innen is ezért van, hogy a tönkretett és a neki való jogrendre nézve végleg elhanyagolt magyar parasztagzda kénytelen végre is az országot elhagyni, mely reá nézve csak mostoha anya volt s másut keres magának boldogulást. S ha a hazájáért vérét ontott római scipió egykoron háládatlan hazájáról panaszkodott; ugy tehetnek és joggal panaszkodhatnak a magyar kiscsapatok, zsellérek százai is, mint a kik vérüket és vagyonukat feláldozták e hazának, s nem részesülhettek teljesen a nekik való jogvédelemben. Keserves szavak, de igazak!

„Salvi reipublicae, suprema lex esto!“ Az állami szempont az első. Ez pedig azt követeli, hogy a magyar parasztagzda osztály, mely tönkrement, — fenntartassék; mert ez az osztály táplálja, munkálja az egész nemzetet, adja a legtöbb katonát és a legtöbb adót. A tisztviselői karra hárul e tekintetben a legnagyobb feladat, és pedig éppen a közönséggel, a néppel

szemben. Ennek barátját utbaigazítóját, jóakaróját és tekintélyes vezetőjét kell látnia a tisztviselőben nem pedig csupán az állami mechanizmus egyik csikorgó kerekét, néha a pandurkáplárját. Igen fontos nemzeti érdeket kell képviselniük, betölteniük a tisztviselőknél a magyar állameszme, a nép, a humanizmus, a közjólet szolgálatában. Ez tisztük alfája és omegája és semmi más ezen egyen kívül.

Magyarországon, a magyar népben, gazdasági, ipari és társadalmi életünkben még sok, nagyon sok a nem fejlesztett, nem ápoltt, nem favorizált, sőt sok a fejlődésében visszatartott, elnyomott — vagy enyhén szólva nem gondozott erő. Már pedig az élet terített asztalához a koldus is hozzá akar ülni s minél jobban van kikoplalva, annál nagyobb az étvágya, annál ellenállhatatlanabbak lesznek kísérletei. Csoda-e azután, ha egy-két tapasztalt eset nyomán a remények búja-zöldje lép el az eddig sivar keblet. Fura is az a paraszt természet! Hamar akarja a munka gyümölcsét s mert ezt a mult nagy mulasztásai (tagosítási és arányosítási bűnös nagy hibák) és a már említettek folytán a jelen vétkes nemtörődömsége miatt azt most egyszerre lehetetlen elérni. — Erre idő és szívósság kell, már pedig kitartás hiányában inkább lefuj és leszerel és... és fut Amerikába. Követi ő is a mai világ jelszavát: A pénz, a pénz mindennek fölött! Mert az tagadhatatlan tény és szomorú való, hogy éppen az alsó néposztály politikai és társadalmi életét, óhajait, diplomáciából vagy más egyéb okból — Isten a megmondhatója! — nem részesítették az arra hivatottak abban a támogatásban, még az erkölcsiben sem, melyet a paraszt, ezen mindenkitől önmagára hagyatott, korlátolt egyén, küzdelmében felülről megvárhat. Anélkül se határozott, bátorlelkű a szegény, földhöz ragadt pór s ha ehhez még felülről spiritus rektora sincs, sőt inkább „consilium abundit“ kap, akkor már pláne visszatér a nemtörődömség patriarkális politikához, apáthiába esik és így gyökeret verhet benne az elv, hogy: nem fizetődik ki az itteni nyomasztó viszonyok mellett a tisztviselő. Hiába! való tény, hogy közéletünk előtt most is egy nagy ellenmondás nyilvánul a nemzeti vágyak és a nemzeti erő kihasználása és hasznosítása iránt. És ennek oka az a ferde politikai helyzet, az az egyoldalú állami berendezkedés, amely a magyar nemzetet magasabb szárnyalásra képtelenné teszi; amely még nagyobbbrészt idegen érdekek

szolgálatára kényszerít minket, addig másrészt a nemzeti konszolidációt itt benn nagyban bénítja s rendszeres kiépítését lehetetlenné teszi, — vagy a minimumra leszorítja.

A földműveléssel foglalkozó parasztagzda osztály katasztrófászerű bajában igen nagy és — lehet mondani — oroszlánrésze van a helytelenül keresztülvitt tagosításnak is. Sőt lehet bátran állítani, hogy a tagosítás csinált legtöbb kárt. A tagosítási törvény rosszóságát semmimem jellemzi jobban, mint az, hogy minden ember kivétel nélkül azt hiszi, hogy azt egyenesen a kisbirtokos osztály — a parasztnép — meggyilkolására, tönkretételére gondolták ki. S a szomorú tények igazolják, hogy a parasztnép e tagosítással szemben nem bizalmatlankodott ok nélkül. Mert ezen teoriából született, minden nemzeti érdek és szempont mellőzésével keresztül hajszolt tagosítási régi eljárással egyes nagybirtokosokon kívül alig volt és van valaki megelekedve. De hogy a parasztnép világos kárára szolgált, azt érzi, tudja mindenki. Hisz ha valahol, itt és ekkor graszszált legjobban a protekcionális fiskalizmus, szükkeblőség és türelmetlenség. Ez okozta a főbajt: a nemzet talapatát tevő parasztagzda tönkrejutását. Mert hiányzott e törvénykörűli faktoroknál az a legszükségesebb patriotikus, fajszerető érzés, mely az „élni és élni hagyni“ elvét különösen a gyengébbel szemben köteles és hivatott alkalmazni, hanem igenis e helyett mindenkit a *cape-rape* „aki birja-marja“ önző elve vezetett.

Ha van valami kívánatos, ha van valami kiút ezen végzetes állapotból, akkor csak egy új és a parasztnép érdekeinek hasznos tagosítás lehet az, amely az állam határozott támogatása mellett, kisajátítások, vételek és főleg a mindehütt kihasítandó közlegelők által, az amerikai-pénz által földéhesé tett parasztagzda — termőföldhöz juttatja, megélhetését biztosítja, munkaerejét itthon leköti s egy régi óriási nemzetgazdasági igazságtalanságot megszüntethet.

Ne feledjük, hogy a hol megszűnik a föld, ott megszűnik az otthon és a haza szeretete. Szeretet nélkül pedig nem ragaszkodhatunk földünkhöz.

— március 25.

Kivándorlási kongresszus. Május 31-én és június 1-én kivándorlási kongresszus lesz Miskolcra, mely a kivándorlási ügyével foglalkozik. A kongresszuson 21 vármegye küldöttei vesznek részt, amelyen Zemplén vármegye is képviseltetni fogja magát.

A vizsgálat.

— Tizenötödik és tizenhatodik nap. —
Sátoralja-Ujhely, márc. 24.

Az elmúlt szombaton és tegnap hétfőn már csak a régi agyonverklizett tónusban folyt tovább a petíció vizsgálata minden újabb meglepetés nélkül. A vallomások közül kiemelkedőbb érdeklődést dr. Fried Lajosnak, a Buzapárti mozgalom vezető bizalmi férfiának vallomása keltett, amelyet teljes szövegében közlünk úgy, ahogyan az a jegyzőkönyvbe felvétellett. Szombaton nagyobb derűtséget keltett, amint Jenik Béla építész súlyos vallomása közben a Buzapárt jogi képviselője, dr. Bánóczy Kálmán a tanu elmebeli állapotát kívánta volna megvizsgáltatni. Ezért a táblabíró rendre is utasította a jogi képviselőt, megjegyezvén, hogy erre itt éppenséggel nincsen szükség, csak annyit tapasztal, hogy a tanu kissé törli a magyar nyelvet. Ugy látszik a baj csak éppen az volt, hogy ez a tanu igazán magyar tisztességgel vallott. A mai ünnepnapon szünetel a vizsgálat, holnap reggel 8 órakor tovább folytatják.

Tudósításunk a következő:

Dókus Mihály mint a Dókus-párt bizalmi férfi reggeli 8 óratól 9-ig jelen volt a vármegyeháza nagytermében és ez idő alatt val. elnök a teremben volt, onnan addig el nem távozott, amíg őket rövid utra a II. küldöttség helyisége felé el nem kísérte.

Jenik Béla műépítész reggel a gagaranyiak bevonulása után mintegy 80-100 szeker Dókus-párti választóval vonult a város felé, amelyhez Csörgőn az ezen vidék felől jövő választók szekerei is csatlakoztak. Már az ut mentén is gunyos és szitkozódó inzultusokkal illette őket a Buzapárti csőcselék, a város bejáratánál az akasztó-hid előtt valóságos kőostrommal tartóztatták fel, úgy hogy szekereikről leszállva voltak kénytelenek védekezni, már-már teljesen szétverettek volna, ha a katonaság és csendőrség segítségükre nem érkeztek. Így haladhattak a Wekerle-tér torkolatáig. Itt egy új és még hevesebb ostrommal támadta meg őket a csőcselék, amelyek soraiban itt már főként a Dókus tolljelvényeket kitépték a zászlókat összetörve azt Buzapárti zászlóval kicserélve, maguk ültek fel a szekerre és hajtották a szekereket a Vadászúrt felé. Ifj. Bánóczy Kálmán intésére, mint a raj a Széchenyi-tér torkolatánál újabb támadást intéztek a kocsisor ellen. Ekkor elvált a vitaték ezután, hogy kihez tartoznak hát ezek a rabolva cipelt szekerek. Ekkor látta tanu vál. elnököt is a helyszínén, akinek kérdésre a szekeren ülők azt felelték, hogy ők Dókus pártiak. Vál. elnök körül látta Szent-Györgyi mérnököt, dr. Kellner Somát, dr. Thuránszky Zoltánt. A Buzapártiak közt id. Schön Józsefet, Schön Sándort, dr. Schön Vilmost, Oroszi borbélyt, Rein cukrászt, Hericzsnét, Reinnét, Turrait és nejét, ifj. Horváth Józsefet határozottan látta. Ifj. Bánóczy és Nyomárkay dr. közt, aki egy szekérre felgörvő a gyeplőt megfogta, hevesebb tetleges dulakodás fejlődött. E borzasztó harcban 8-10 szekérről, amelyek már így a Szakácsy cukrászda elé kerültek, a választók leugráltak így lehetett őket elvéve a Vörös Ökörbe vinni, azonban mikor a bodzás-ujlakiai szavaztak

a Buza-pártiak csoportjában világosan felismert két olyan választót, akiket a Dókus-párttól raboltak el. A Vörös Ökörben délelőtt észrevett egy besompolygott Buza-párti vörös tollas kortest, akit onnan erélyesen kiutasítottak. Ugy értesült, hogy az illető Balogh nevű gépész volt. A Vörös Ökör kapuja nem volt becsukva, csak be volt téve. A hátsó kapun is szabadon járhattak. Délután a kertben látta Kucséra Buza-párti kortest, aki, mikor észrevették, kiszökött.

Schvarez Márkus, aki reggel a Dókus-párti zempléni, borsói, ladmócsi és szőlőskői szekerekkel vonult be, az uton a város bejáratánál és a városban észlelt inzultusokról, ostromról és feltartóztatásról előző tanuval mintegy megegyező vallomást tesz. A Vörös Ökörben volt mindig, ott Buza-párti választó nem volt bezárva. Kottán György, aki Hatvány Antal és Ujj István társaságában a ladmóciakkal vonult be, a város végén és városban tapasztalt erőszakoskodásokról és ostromról szintén előző tanuval egyetértő vallomást tesz. A ladmóciak beszállósítása után a Szakácsy-cukrászda előtt folyt zavargásokban hallotta, hogy a rendőrkapitány Barthos századostól katonacérót kér, de mivel ezt a százados csak elnöki megbízásra volt hajlandó megadni, Schmidt kapitány elnöknek a szavazók és szekerek ostromáról jelentést téve, elnök vele és a csendőrkapitány-nal a helyszínén megjelenvén, a tömeget csendre és rendre intette. Ezt a jelenetet tovább meg figyelte. Dr. Besseney Zénó a Szakácsy-cukrászda előtti jelenetet a megyeház tájáról látta, de azt hogy vál. elnök szekeret feltartóztatott vagy tollat cseréltetett volna, nem látta. A Dókus-párti csörgőiek a bevonulás erőszakoskodásait beszélték el neki, félték és csakis úgy voltak hajlandók szavazásra menni, mert megígértem, hogy br. Sennye Gyéza majd haza fogja kísélni őket. A Buza-párt bizalmi férfiai, mint a Dókus-pártiak szabadon közlekedtek. A Buza-pártiak szidalmakkal inzultálva a Dókus-pártiakat, tanut is, estefelé már előzőnölték a szavazó helyiség kapuját, lépcsőházat, csendőrséggel kellett őket onnan eltávolítani. Anisz Sándorné a Wekerle-tér és Széchenyi-tér határán lefolyt erőszakoskodásokról a szekerek ostromáról az előző tanukkal megegyező vallomást tesz.

Kiss Ödön ugyszintén, de ő mind Ezeket a Rákóczy-utca során látta. A vadászkiért előtti kordonnál pedig azt is látta, amint egy szekeret erőszakkal a Buza-tanyára akartak bevonszolni, vál. elnök megfogván a kantárszárát ezt nem szabad felszólítással a szekeren ülőktől azt kérdezte, hogy kire szavaznak. Továbbra ezt a jelenetet meg nem figyelte. Több Buza-pártit felismert és megnevez az ostromlók közül. Burger Adolf vallja, hogy a Vörös Ökör első kapuja csak be volt téve, a kapunak nincsen rezesze, sem kulcsa, a hátsó kapu teljesen nyitva volt, azon szabad volt a közlekedés, csak egy ember őrizte, valószínűleg, hogy gyerkőcök és csöcselék oda be ne jusson. Délután az ablakból hallotta, amint az első kaput kívülről döngetik, ostromolják, arról nem tud, hogy bent Buza-párti szavazók voltak, csak a kapunál áll embertől hallotta, hogy miért ostromolják a kaput. Azt látta, amint mesteregény-félék egy hordó sört felbontva az udvar hátsó részén parasztembereket részegre itattak és Buzát éltették. Zombory Jenő látta délután amint meglott Buza-párti emberekből álló tömeg a Vörös Ökör kapuját ostromolva, oda bezárt Buza-párti szavazókat követeltek, belülről azonban olyan hangot, amely erre engedett volna következtetni, nem hallott. Onnan ki sem szökött ilyes ember, pedig a tömegnek kétszer-háromszor sikerült a kaput benyomnia, amíg a csendőrség onnan el nem terelte őket. Frisch Heimann vendéglős vallja, hogy a délelőtt folyomán a Buza-párt részére több hordócska sört és kenyeret vittek, azt nem tudja, hogy a tanyán is fogyasz-

tottak-e ebből, de azt látta, hogy a sör és kenyér egy részét a II. szavazatszedő küldöttség helyiségével szemközt fekvő dombra a Buza-párt részére vitték. Látta, hogy az ő helyiségeiben és a körül a Buza-párt bizalmi férfiai többször és folytonosan megfordultak. Jurtin György reggeltől déli 12 óráig volt a Vörös Ökörben, nem látta, hogy ez idő alatt oda Buza-párti választó be lett volna zárva. Az első kapu nem volt becsukva, csak betéve, de azon mindenki járhatott ki és be. A kaput őrizték, én is ott áltam mintegy 10 perccig és az alatt ezt világosan tapasztaltam. A hátsó kaput meg nem figyelte.

Hétfőn reggel 8 órától kezdve a következő tanuk tettek vallomást: Sztrahen Árpád bádógos segéd kétszer is látta amint vál. elnök a Vörös Ökör előtt szekeret feltartóztatott. Az első esetben reggel 8 óra előtt Schmidt rendőrkapitány fogta a gyepőlőszárát, vál. elnök pedig erőszakkal leszállásra kényszerítette a szavazókat, a második eset 8 óra után történt, ekkor már nem volt senki vál. elnök körül, ő egymaga tulajdon két kezével, egyszerű fogott gyepőlőszárát, két kalap tollait cserélgette és két választót erőszakkal leszedeggetett a szekerről. E büvészi erőművészet után tanu vallomása szerint a leszedett választókat betuszkolták a Vörös Ökörbe. Vál. elnök ekkor sötétzürke überziegerben volt. Délután hallotta amint a Vörös Ökör kapuját belülről döngetik és mondván, hogy Buzára akarnak szavazni hangosan kívánczoknak kifelé. Lakot Lajos erről vál. elnöknek az utcán jelentést tett, aki azt felelte, hogy ehhez neki semmi köze sincsen.

ifj. Sefesik Leót a Rieder ház előtti kordon a nyugoti járdán nem akarta keresztülbocsájtani a keleti oldalon meg se kísérelte az átjutást. Délben a megyekut előtti kordon csak akkor bocsájtotta keresztül, mikor megmondta, hogy ebédelni megy, de egy katonára, hogy erről meggyőződjék. elkísérte őt a ház kapujáig. Valzer Mihályné látta délután 3-4 órakor a Vadászkiért hátsó kerti palánkján egy ember egy fiut átsegített, aki az iskola udvarán levő kis házba ment egy becsavart zászlóval. A fiu azt mondta, hogy az ember ment a lovait itatni. A palánk mögöl a tanyáról olyan zajt, amely az átsegített ember szökésére következtetett volna, — nem hallott. Heriez Sándor a Buza-párt egyik bizalmi férfa nem látta, hogy élelmet vagy italt hozó szekeret e kordon feltartóztatott volna. A Zinner ház előtti kordon, miután passepartout-ját felmutatta, zavartalanul keresztülbocsájtotta. Vál. elnök 3/4 9 ig folyton a teremben volt, azontul egész délelőtt folyamán többször volt távol, mint a teremben. Tanu reggel 5-8 ig az utcákon többször megfordult, a Buza-pártiak akadálytalanul vonulhattak be. Erőszakoskodást, zavargást nem látott.

Dr. Fried Lajos, a kérvényező egyiké, szóról-szóra a következő vallomást tette: Délelőtt 11 óra tájban megfordultam a vadászkiértben s ott tapasztaltam, hogy a vidéki választók nagy tömege valósággal ordít és sír s a vajdászkai bíró szintén sirva panaszkodta nekem, hogy egy harapás ételt italt sem kapott. Én ekkor az étteremben talált néhány üveg bort és kenyeret szét osztottam a legközelebb állók között és Krausz főpincérről hallottam, hogy minden kifogyott, még egy sós kislíje sincsen. Ugyanekkor Bettelheim Sándor azt jelentette nekem, hogy ő szívesen adna sört, amennyiben az apja sör kereskedő, és beszélt is Bokrossal, ki azonban Bettelheim Sándor állítása szerint azt mondotta, hogy nem tudja behozni a sört. Én meg biztattam az embereket, hogy fő a gulyás hus, várjanak türelemmel, ezután a Vadászkiértből eltávoztam s ezután csak délután 1 óra tájban fordultam meg a Vadászkiértben, midőn a gulyás húst szét osztották, ami azonban kevésnek bizonyult s

csak azok kapák belőle, akik a közlekedésben voltak. — Az emberek még mindég zajongtak. — Délután 3 óra tájban Bettelheim Sándor és Fuchs Jenő jelentették, hogy a vadászkiértben a forrongás tetőpontjára hágott s ha ételt italt nem kapnak a választók el fognak széledni s azt is jelezték, hogy Schmed rendőrkapitány nem engedi meg az ételnek s italnak szekereken való szállítását a katonai zárvonalakon át. Erre én Schmeddel személyesen beszéltem s ő azt mondotta, hogy a választási elnök engedélye nélkül nem engedheti meg a bevittelt. Erre azután vál. elnökhöz fordultam, a ki az engedélyt készségesen megadta. En ezt megelőzőleg a vál. elnöktől a jelzett célra engedélyt nem kértem s hogy más kért volna, arról sincs tudomásom, hogy melyik katonai kordon mikor tartóztatott fel élelmet vagy italt szállító szekeret. Megemlítem, hogy d. e. 10 óra tájban a czekei Buza-párti választók a Korona-utcaba jöttek a II-ik küldöttségnek leendő szavazás végett, minthogy azonban igen távol volt a szavazás ideje, a Vadászkiértbe való visszavezetésüket pedig tekintettel az ott uralkodó hangulatra lehetetlennek tartottam: engedélyt kértem a polgármestertől arra, hogy ezeket a választókat a Korona-utca és a Bercsényi-utca sarkán levő üres telken a kordonon belül élelmezhessem s így történt azután, hogy egy czekeiek, mint a többi szavazatra készülő közlések is a jelzett helyen azután itallal és kenyérrrel élelmezte. Mintegy 9 kis hordó sört, 60 liter pálinkát és kenyeret osztottam ki közöttük. A választást védő kérdésre: A választás napját megelőzőleg 2-3 nappal a Vadászkiért bérlőjénél 600 ember részére lett fejenként 1 koronáért gulyás és 1 drb. kenyér megrendelve. Szalonnáról juturól és pálinkáról reggelire mi gondoskodtunk, a sörnek csak az egység ára lett megállapítva, mennyisége meghatározva előre nem volt. — Azt is hallottam Bokros Jánostól, hogy jégkamatis miatt a sörkészletet egészben előre nem szállítatja be, hanem majd küld a választás napján Bettelheimhoz sörért.

Nekem a fentemlített s Krausz pincér által mondottakon kívül a délelőtt folyamán senki sem tett jelentést, arról, hogy valamely katonai zárvonala Buza-párti tanya részére ételt vagy italt szállító kocsi be nem eresztettek volna közvetlen tudomása nincsen. A szavazás megkezdése előtt amint a vidéki választói a szekereken bevonultak a Vörös Ökör előtt tanuja voltam annak, hogy Székely polgármester egy Buza-párt bizalmi férfa a nyugoti járdára szorít, s a midőn az eljárása okát kérdeztem — azt válaszolta, hogy az elnök azt mondotta neki, hogy a csendet úgy tartsa lenn, hogy a Buza-pártiak csak a nyugoti járdára felől fogadhassák a vidékről érkező választókat. Ugyanekkor láttam azonban, hogy a Dókus-párt bizalmi férfiai minden oldalról akadálytalanul hozzá férhetnek a szekerekhez. Felvilágosítás végett megjegyzem, hogy a mikor ez eset történt a Buza-párti szekerek egészen a Vadászkiérthöz jöttek, a Buza-párt bizalmi férfi azonban ellenőrzés végett már a Wekerle téren a Vörös Ökör tájékán fogadták a választókat s kísérték a Vadászkiérthöz. Azt nem állíthatom, hogy a Buza-párti bizalmi férfiaknak a nyugati járdára felől való fogadása és korlátozása szemben a Dókus-párti bizalmi férfiak szabad közlekedése a szekerek körül a vál. elnök utasításából történt, mert ezt a polgármester nem mondotta, sőt a polgármester szavaiból arra lehetett következtetni, hogy a Dókus-pártnak csak a keleti oldalon lehetett mozogni. — Én mint bizalmi férfi korlátozva nem voltam, a katonai zárvonalak mindég keresztülbocsájtottak, megessett, hogy kis várakozással. Tényleg ezután feltartóztatást csak délután láttam olyképen, hogy amint a Zinner háza melletti kereszt kordonon a járdán akartam át menni, maga Barthos százados figyel-

meztetett, hogy arra nem lehet, hanem az ut közepén kell a kordonon átmenni. Mondta, hogy ezt a pártommal is közöljem. Én erre azután akadálytalanul átmentem. Ez délután történt, midőn a sátoraljúj helyi Buza-párt szavazott. Arról nem volt tudomásom, hogy a bizalmi férfiak irásos passepartout-n kívül valami karszallagot fognak viselni, tényleg azonban láttam mindkét párt bizalmi férfainál éljen Dókus Ernő és éljen Buza Barna felirással karszallagot. A nap folyamán többször hallottam arról, hogy a Vörös Ökörbe Buza-párti vidéki választók lettek beszorítva s követelik kibocsátásukat, én azonban egyetlen egyszer sem figyeltem meg a kérdéses helyen, s közvetlen tapasztalatból erről mit sem tudok s csak annyit adhatok elő, hogy délután és pedig ugyanakkor, amikor a választási elnök az étel- és itala való szállítás engedélyt megadta, azt is mondottam neki, hogy menjünk el együtt a Vörös Ökörbe, győződjünk meg ott személyesen az említett hírek alap- vagy alaptalanságáról. Választási elnök azonban ezt feleslegesnek mondotta, oda nyilatkozván, hogy egyrészt zavar támadhatna a tanyán, ha ott ily vizsgálatot tartanánk, másrészt úgy vélekedett, hogy az a Buza-párti választó, ki a Dókus-párti tanyán is Buza Barnát élteti, a szavazáskor amugy is Buza Barnára adná szavazatát, én azonban kifejezést adva ellenkzöz nézetemnek, anélkül távoztam azután, hogy a vál. elnököt az említett vizsgálat megejtésére újabban erélyesebben felhívtam volna. Rám különben a választási elnök magatartása azt a benyomást tette, hogy nyilatkozza őszinte, és hogy az említett közlésemre, illetve jelentésemre súlyt nem helyez.

Választást védő kérdésre: Én a magam részéről a választási elnökkel folytatott és fent elmondott beszélgetés után magam sem igyekeztem a szóban forgó hírek alaptalanságáról meggyőződni, s a Vörös Ökör tájékán meg sem fordultam — Én reggel 3/4 7 óra tájban fordultam meg a választási elnök lakásán a passepartoutok miatt, ekkor azt mondta, hogy még öltözködik, azután a Kossuth-utcan a Széchenyi-téren át a Wekerle-téren levő Rein-féle cukrászdába mentem ott megreggeliztem, s azután feljöttem a vármegyeház nagytermébe, s ott várakoztam a passepartoutok kiadására, körülbelül egy félórán át 1/2-3/4 9-ig, ezután mentem a passepartoutokkal a Vörös Ökör szálló elé, honnan a polgármesterrel lefolytatott beszélgetés után bementem a városházára. A bevonulás az alatt az idő alatt amíg én a fenti helyen jártam általában véve rendszeren folyt le, és sem a választási elnöknek a IV. pontban körülírt törvény ellenességéből nem láttam semmit, sőt a választási elnököt nem láttam az utcán, de viszont nem láttam a Buza-pártiak részéről sem erőszakoskodást a bevonuló Dókus-pártiakkal szemben. Annak azonban tanuja voltam, hogy dr. Nyomárkay és dr. Kellner Soma, dr. Legeza János és más az olyan szekerek ment neki, amelyen Buza-párti jelvényekkel ellátott választók ültek, én erre elfordultam és eltávoztam, közelebbi történetekről nem tudok, azt sem tudom megmondani, hogy a szóban forgó szekeren mily községbeli választók ültek, s azt sem tudom megmondani, hogy az illetők Buza-párti jelvényekkel ellátva jöttek-e be a városba, de azt láttam, hogy az eset történetkor Buza-párti jelvényeik voltak.

A választást védő kérdésre: Megtud-e nevezni a tanu olyan választót, aki akár a katonai zárvonalak, vagy ezekből folyó élelemhiány, vagy a vál. elnök erőszakoskodása folytán Buza Barnára nem szavazott, vagy helyette Dókus Ernőre szavazott le: Ilyen választót névleg megjelölni képes nem vagyok. Hanem abbéli meggyőződésemnek adok kifejezést, hogy a vidéki választóink nem szavaztak le olyan számban, mint a milyekben bejöttek.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(Pályázat körjegyzői állásra. Takta-Harkány nagyközségben a jegyzői állásra a szerencsi járás főszolgabírája pályázatot hirdet. Az állás javadalmazása 800 K. fizetés; 80 K. irodaaltalány; 36 K. fuvardíj; 200 K. anyakönyvvizetési fizetés s a magánmunkáért után megállapított díjszedés; továbbá természetbeni lakás, 21 hold szántóföld használat és 8 marha legeltetési joga. Pályázati határidő 1902. április hó 6.

(Közpénztárak vizsgálata. Az 1886: XXI. t. c. 68. §-ának 9.) pontja alapján és az alispán elnöklété mellett eljáró küldöttség f. hó 24-én végezte a vármegye közpénztárainak március havi vizsgálatát, mely alkalommal a házipénztárban 695,962 K. 13 f., a gyámpénztárban pedig 855,013 K. 01 f. vétetett számba. Észrevétel nem merült fel.

(A vármegyei tisztviselők nyugdíjintézte a f. hó 24-iki pénztári vizsgálat alkalmával 244,500 K. 96 f.-t érő vagyon felett rendelkezett.

HIREK.

A dalárda hangversenye.

— március 24.

Az elmúlt szombaton este nem éppen egész megtelt színház, de szép közönség előtt ment végbe a sátoraljaujhelyi dalárda hangversenye. Esztendőnk hosszú sora mulik el, amíg ilyen fényes műsorral összeállított hangversenyt élvezhetünk.

Egy fejlődő hatalmas tehetségű énekművész *Sebeők Sári*, akit már itt gyakrabban hallottunk, aki itt nőtt fel velünk együtt, most már a énekművészet oly csodálatosan magas színvonalán áll, hogy ezzel az utóbbi közreműködéssel már valószínűleg a revolluciót csinált. Énekének biztonsága, erős, magasabb stílusú drámai motívumokban gazdag hangja, kiejtésének tisztasága, a kivitelnek szépsége, az érzés melegsége a legnagyobb élvezetet nyújtja már ma is, úgy a laikusnak, mint a műértőnek. Lebilincselte és ekstázisba hozta a közönséget, amely fáradhatatlanul ujjazta. Mondanunk sem kell, hogy ez a nagyjavó művész nem a magyar nótákkal, hanem az operai énekkörben fogja legszebb babérait aratni.

Komlósi Emma a debreczeni színház szubrett primadonnája pedig éppen megfordítva. A magyar nótákat igazi művészettel, az operett részleteket inkább sablonnal énekelte. A színpadi rász, ami egész lényét elönti, az a nagy temperamentum, a szép külső előnyök, amely egy operette keretében még teljesebben domborodhat ki, talán úgy intenzívebb, hasonlíthatatlanul nagyobb sikereket fog részére teremni, de hangverseny keretében, nekünk a pompás, kedves magyar nótái tetszettek leginkább.

Hönsch Ica ez a bájos jelenség volt az est hangulat keltő hős harcosa. Először lépett színpadra, övé volt az első önálló piész. Először lenni nagy stílusú villamfényes áradatban, ez igazán valami. Az a kis elfogódottság, ami az első szavait lekötve tartotta, később melegséggel olvadt fel abban a graciózus gyönyörű képben, ami ezt a tüneményesen szép ifjú leányt körülugározta. Egész virágzáppal árasztották el őt is, mint a szereplő hölgyek mindegyikét.

Komjáthy János a debreczeni színház igazgatója szavalt el egy hazafias költeményt gyűjtő, nagyszerű hatással. Az előadó művészet oly ragyogó színompájával, oly gyönyörű, mélyesen szép férfias organummal szavalt *Komjáthy*, mintha a néhai Nagy Imrét hallottuk volna. *Harsányi Gyula* pompás ügyességgel, elegáns könnyedséggel kísért zongorán a közreműködőket, *Nyeviczkey Gabriella* zongorán és *Olcsváry Ernő* gordonkán, *Háner János* szintén zongorán és igazi mű-

vészi önérettel játszottak. *Olcsváry* remekül játszott el még egy pár ráadást is. A dalárda azonban nem igen volt elemében, a régi jó hírből feláldozhat ugyan egy ilyen kevésbé sikerült estét, de ez a jövőre mindenestre csak az ő derék ambíciójukat fogja jobban sarkalni.

Hangverseny után a Friss éttermében vacsora volt és a színház terben rövid ideig tartó táncmulatság.

A főrendező ügyes szerepét *Fornszek Béla*, a dalárda elnöke vitte.

— **Áthelyezés.** A Homonnáról el távozott dr. *Moskovitz Iván* helyére *Rontsinszky Miklós* törökkanizsai kir. járásbírói albiró saját kérésére Homonnára áthelyeztetett.

— **A homonnai ev. ref. egyház** presbiteriuma e hó 20-ikán presbiteri gyűlést tartott, amelyen *Mándy István* bejelentette, hogy gróf *Andrássy Dénes* a játékos főúr az egyháztanács nevében beadott kérvényre 4000 koronát küldött az iskola építés céljaira. *Réz László* lelkész jelentette, hogy a felső-zempléni ev. ref. egyházmegye közgyűlése e hó 25-én lesz Sátoraljaujhelyben, mely alkalommal fogja megerősíteni a homonnai lelkészt is. Az egyháztanács a gyűlésre kiküldte Szántó Mihályt és Ugray Lajost. *Mándy István* mint egyh. m. tanácsbíró vesz részt a közgyűlésben.

— **Hazafias ünnepély Czigándon.** Levelezőnk írja: Hazafias ünnepet ült e hó 16-ikán Czigánd község népe. A ref. egyházi énekkar, mely földművelő ifjakból alakulva megalakulásától kezdve kulturális munka teljesítésére hivatott, már jó eleve serénykedett egy oly ünnepély rendezésén, mely méltó legyen a március 15-iki magasztos emlékekhez! A mindennapi munka, a megélhetésért való nehéz küzdelem nem volt akadály a nép gyermeke előtt; tanult, fáradozott, előkészületeket tett, csak hogy a kitűzött nemes célt megvalósítsa s az ünnepélyt minél vonzóbbá tegye. Gazdag műsorral nem lépett ugyan fel az ifjúsági énekkar, de egyszerű, szabatos, összhangzatos előadásaival nagy lelki gyönyörűséget nyújtott a közönségnek. Jól esett látni az ünneplő közönségnek arcáról a megelégedésnek azt a kisugárzó örömet, mit a nép gyermekeinek hazafias, lelkes dalolása, továbbá az emlékebeszédnek a dicső múltba visszaringató s felvilágosító hatása szült. Majd iskolás gyermekek szavalata fokozta a gyönyört; kik jóéret, szépiert lelkesülő tanítójuk által begyakoroltatva, érzésüknek, lelkesedésüknek már korán biztató tanujelét adták. Végül nagyszerű csattanója volt az egész ünnepélynek az a mozzanat, midőn a fellekesült közönség ajakáról, mintegy belső sugallatra felzendült a „Szózat”. Adja Isten, hogy e nép örökre megőrizze azokat a magasztos emlékeket, miknek március 16-án oly igazán áldozott! ... Este pedig az iskola termében ugyancsak a nagy nap emlékére s a Sátoralja-Ujhelyben felállítandó Kossuth-szobor javára táncmulatságot tartott az ünneplő közönség. Ennek a vizgalmnak a lefolyásához sok kommentárt fűzni nem szükséges, megjegyezni elég annyit, hogy erkölcsi sikere a nép illem és tisztesség tudásának, valamint romlatban kedély világának a legszebb bizonyossága; anyagi sikere pedig — melynek következtében 30 koronával járulhat a megye székhelyén felállítandó szobor előirányzott költségéhez — annak a jele, hogy a Kossuth Lajos iránti kegyelet e nép szívében örökké élni fog! ... A mulatságra felülfizettek: *Pikó Lajos* 2 kor; *Nagy István* örmester 1 kor; *Páricsy József* né 1 kor; *Melkó István* 1 kor; *Janka Béla* 1 kor.; *Zsúrek Ferencz* (Erzsébet tanya) 1 kor; jegyeiket megváltották: *Galambos Ödön* 1 kor; *Mandel Salamon* 2 kor; *Ungváry László* 3 kor. Mikor ezt közzé tesszük. Ugyanakkor a jóakaratu erkölcsi s anyagi támogatásért, a résztvevő közönségnek köszönetet mond

a rendezőség.

— **Snepfész.** Amint már jeleztük, a snepf-madár megérkezett s rövid pár héten át a völgyek rejtett nedves berkeiben tanyáz. A szerencsés kezű *Nimród*, aki az ujhelyiek közül legelsőknek ejtette zsákmányul az izletes vadat, úgy tudjuk, dr. *Löcherer Lőrinc* főorvos volt.

— **A tények beszélnek.** A Kassán megjelenő *Felsővidék* sátoraljaujhelyi tudósítója a következőket írja nekünk: „A városi dalárda f. hó 22-én hangversenyt rendez a városi színházban. A hangverseny nem tartozik a zajos mulatságok közé s így, mint ilyen megtartása nem is kifogásolható a nagybőjtben. Azért még sem tartjuk helyesnek, hogy éppen virágvasárnap előtt rendeztetik. Laptársunknak a „Zemplén”-nek eljárását azonban határozottan elítéljük s kérjük a közügy érdekében, hogy az ilyen megjelölésektől jövőben tartózkodjék. Nevezett ujság egyik multkori számában ugyanis jónak látta a hangversenyről szóló híréhez odafűzni, hogy a hangulatból itélve, tánc fogja követni a hangversenyt. Legjobb tudomásunkkal a dalárda intézőségének, vezetőségének egyik tagja sem gondolt arra, hogy a hangverseny után tánc legyen. Nem tudjuk, honnan leste el laptársunk ezt a hangulatot. Ha a közügy lebeg szemé előtt, úgy akarattal nem írhatta a cikket, mert a virágvasárnap előtti tánc igen könnyen széttáncolhatja a városi dalárdát, melyből e tánc miatt nem egy lelkes tag kényszerülhet kilépni.” Hogy mennyiben volt igaz a Zemplén-nek, azt a megtörtént tény igazolja.

— **Meggyilkolt földbirtokos.** *Láng Zsigmond* kisvárdai tekintélyes földbirtokost, *Wahrmann Renée* jószágigazgatóját, kocsisa és inasa megölték. Azt írja tudósítónk, hogy azért vetemedtek a gyilkosságra, mert *Láng* engedetlenség miatt inasát pofon ütötte.

— **Égiháboru.** Tegnap délután, amikor városunk felett nehéz, sötét fellegekben szinte nyári zápor zúhogott alá, egyszeribe csak olyan hirtelen jött s hamar mulott parázs vilámlás és menydörgés keletkezett, akár egy nyári kánikulás napon. A korai zivatar — úgy mondják — rendkívül enyhe tavasz hirdetője.

— **Purim.** Vasárnap volt az izr. farsangja: Purim. Vigság és kiesapongó jókedv jelezte ez emléknapot a multakban, melyet bőjt előz meg, az Eszter bőjtje. A eselszövő bukásának s a zsidók megkegyelmezésének emléknapja a Purim, mit egy szépséges zsidó leány, a bájos Eszter eszközölt ki a nép számára.

— **Megőrült kivándorló.** Karakó Mihály kenézli lakos, utban Amerika felé a vonaton megőrült. A esaczai állomáson tört ki rajta a dühöd őrületség, ahol is azonnal őrizet alá vették. A vármegye alispánja már táviratilag intézkedett, hogy orvosi megvizsgálás után a szerencsétlen kivándorlót beszállítsák a nagykallói elmeógyógyintézetbe.

— **Az ungvölgyi—galicziai vasút** építése megkezdődött. A vasút építéséhez, melyet a magyar állam teljesít, tizenhat mérnök már a traszirozási munkálatokat megkezdte.

— **Edény-tolvaj.** Az országos vásárt megelőző éjjel *Götzler Mandel* galicziai fiu, R. D. eselédje, a Papsoron lerakott ládák közül kettőt felfeszített s abból a káros vallomása szerint 28 kor. értékű zománczott pléh-edényt ellopott. A tettes áruója egy a vásáron pakoló ócskás volt. Ennek feljelentésére kísérték be a fiut a rendőrségre, ahol a lopott edények nagy részét előadta.

— **Rendőri hírek.** Orvos-rendőri szemlék. E hét folyamán *Szepessy Arnold* dr. és *Pilisy Béla* rendőrkapitány megkezdik a közhelyek, u. m. mészárszékek, hentesboltok, koresmák stb. vizsgálatát. A hol mulasztást vagy szabálytalanságot találnak, ott nem

fog késni a megtorló intézkedés. — **Vásári tolvaj.** Horváth Zsuzsi szolnocsikai cigányasszony mint vásári és alkalmi tolvaj ismeretes a rendőrség előtt. A tegnapi vásárra is bejött szerencsét próbálni, ámde rajtavesztett, mert akkor csípték nyakon, amikor egy sátorból cipőt lopott. Átdadják a bíróságnak.

IRODALOM.

Az abszolutizmus kora a Nagy Képes Világtörténet új kötetének a címe. Az emberiség története, mint a megindított inga, egyik végtől a másikba zuhan, csaknem oly logikai pontossággal, mint a hogy Madách feltüntette az Ember Tragédiában. Egyiptom abszoluthatalmára következik Görögország demokratikus szabadsága, ez átmege rómba és ceszarizmusba fullad. Demokratitából megint ceszarizmus bontakozik ki a pápaságban. A hűbérurak lovagcsatáinak „primus intempares” elvélből kialakul megint a királyi hatalom nagy tekintélye, amely aztán XIV. Lajos korában Európaszerte a felvilágosult abszolutizmusra visz, a irodalom. Az abszolutizmus korának világhírű embereit, az uralkodókat költöket és filozófusokat kitünően ismereti a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 155. füzeté. — A 12 kötetes nagy munka szerkesztője *Marczali Henrik* dr. egyetemi tanár, ki egyuttal e kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára díszes félbőrkötésben 16 korona; füzetként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet (Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői-ut 18, sz.) S.-A.-Ujhelyben *Lövy Adolf* könyvkereskedése utján, havi részletfizetésre is.

SZÍNHÁZ.

** **Színészet Sátoraljaujhelyben.** *Komjáthy Béla* kassai színgazgató Debreczenből társulatával május hó 12-én jön Sátoraljaujhelybe és e naptól kezd meg hat hétre terjedő előadásainak sorozatát. — Az első előadás: *Katalin* operett-ujdonság lesz. ** **Színészet Nagymihályon.** *Deák Péter* színgazgató társulata április hó második felében Nagymihályba érkezik és három hétig terjedő szereplésre már engedélyt is kért, melyet a szolgabírói hivatal mog is adott.

KÖZGAZDASÁG.

* **Országos vásár.** Tegnap tartották Sátoraljaujhelyben az ugynevezett *várágvásárt*, amely egyike szokott lenni a legnépesebb országos vásároknak, mert itt látja el magát a környék népe a husvéti ünnepre valóval. Varva várt napja tehát kereskedőnek, iparosnak egyaránt, a kikre bizony a hosszú tél után rá férne már egy jó vásár. Sajnos, a hirtelen jött esős, sáros idő erősen megcsappantotta a vásárt, úgy hogy a kora délutáni órákban ugyan siettek a falusiak hazafelé. A marhavásár elég élénk volt, nem úgy azonban a lóvásár, mert abban az anyag hitvány is, kevés is volt.

* **Állatfelhajtásos vásár** volt a Zemplénmegye felső részén fekvő *Uberezen* és *Homonnán* e hó 19-ikén. A vásár nagy és élénk volt, dacára ennek a szarvasmarha drága áron kelt el.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

L. L. Nagymihály. A lejárát nálunk anynyira különböz, hogy folytonos címszallag változtatást igényelne — s így ajánlata kivihetetlen. Egyébként érdeklődését köszönjük. S-r. J.-f. Kérünk a husvétii számhoz valamit. Vezereikkünk már van. A most küldött dologról csak röviden szoktunk megemlékezni.

Nem közölhetők: *Kleopátra* bucsuja. (Elbeszélő költemény) — *Mikor* csak (Népdal)

Kiadótulajdonos: **Éhlert Gyula.**

Miután az új törvény a kereskedői utazóknak a magán-
vevőknél való látogatását tiltja, — azért m. t. vevőinknek
kényelmére Sátoralja-Ujhely és vidéke számára legkiválóbb
czégek egyikét és pedig a

Zinner Adolf czéget

Sátoralja-Ujhelyben

biztuk meg fehérnemű-gyártmányaink egyedüli árusításával.
Ugyanitt finom női fehérneműink ujdonságait, különösen
pedig úgy egyszerű, mint leggazdagabb kiállítású

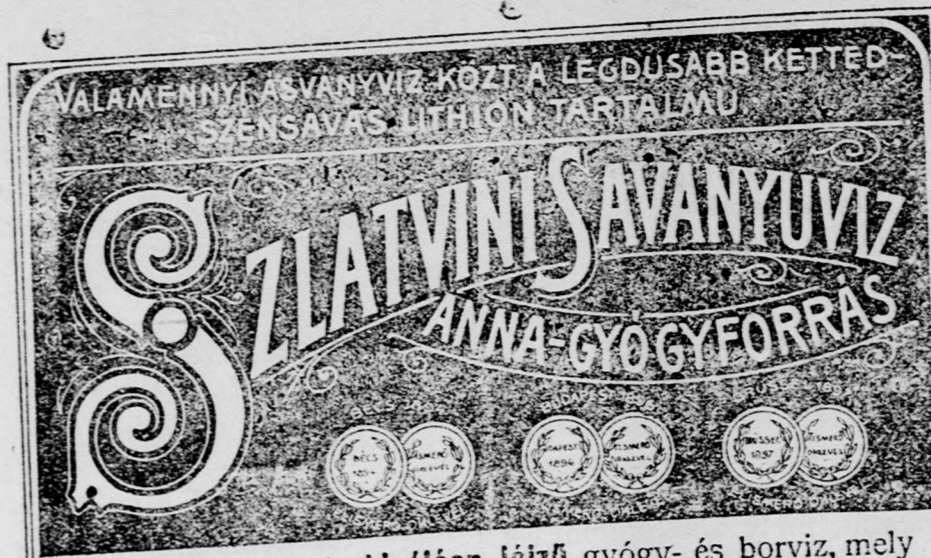
menyasszonyi kelengyékét

megszabott, eredeti árainkban adunk el és azokra meg-
rendeléseket elfogadunk.

Midőn ezt becses tudomására hozzuk, fogadja egy-
szersmind őszinte köszönetünket bizalmáért, melylyel min-
ket megtisztelni méltóztatott és kérjük, hogy azt a velünk
összeköttetésben álló, fentemlített m. t. czégre is kiterjesz-
teni sziveskedjék.

Teljes tisztelettel

Stieglitz és Ungdr
Budapest és Bécs.

Ezen kitünő és kiválóan jóízű gyógy- és borvíz, mely
kifogástalan töltés és kezelés mellett legolcsóbb is,
kapható a forrástulajdonosnál:

MAJUNKE GÉZA, SZEPES-OLASZI

Kizárólagos főraktár „Sátoralja-Ujhely és Vidéke” részére
HAZAI H. bel- és külföldi ásványvíz főraktárában.
Sátoralja-Ujhelyben (Kis-piacz). Helybeli orvosok is ajánlják.

Gömbölyű tölgy szőlőkarók

2 méter hosszúságban:

I-ső rendű hegyezett ezre 44 kor.
I-ső rendű hegyezetlen ezre 40 kor.
II-od rendű hegyezetlen kihányás . . . ezre 30 kor.

Az első rendűek 3-4-5-6-7 centm. vastagak a
vékonyabb végükön. — A másodrendűek pedig 1 1/2,
1 1/4-2-2 1/4-2 1/2-3 centm. vastagok szintén a
vékonyabb végükön. — A karók szárazak és szépek.

Megrendelhető:

Hosszufalusy Andornál
Borsod-Nyéken.

Az árak a putnoki állomáson kocsiba rakva értendők.

Bérlőtulajdonosoknak és földbirtokosoknak

törlesztéses kölcsönt

42 1/2 és 50 évre

jutányosan és előnyös feltéte-
lek mellett közvetít és értesít-
ést ad

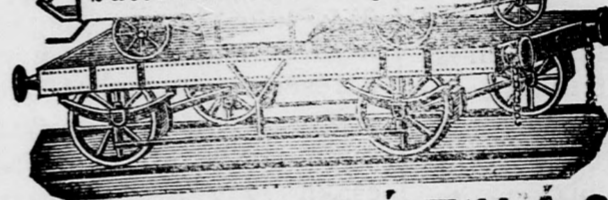
Sárkány József

Budapest, Váci-körut 21.

KÖLTÖZTETÉSEKET

helyben, vidéken, vasúton,
vagy tengelyen eszközöl
szabadalmazott

butorszállító kocsijaival

STARK MÁTYÁS

Sátoralja-Ujhelyben.

A butorok be- és kirakásáért kezes-
get vállalok.

Vasúton való költöztetésnél a butor-
kocsi használata díjmentes.

Eladó

kitünő here — és
gyepszéna és szecs-
kának alkalmas
rozsszalma. — Fel-
világosítást ad

Szerdahelyi Vincze
Rad u. p. Szomotor.

Épületek, ingóságok, termények

tűzkár elleni biztosítására,

továbbá: élet- és járadék biztosítások felvételére

ajánlkozik:

az Első Magyar Általános Biztosító Társaság

kerületi ügynöksége

S.-A.-UJHELYBEN, a „Zemplén” kiadóhivatalában.